

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 120, Έτος 12ο, Ιανουάριος 2006

ΚΩΔΙΚΕΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ

Ευθύς αμέσως μετά την πάροδο των εορτών των Χριστουγέννων αιφνιδιάζεται αμέσως η καθημερινότητά μας με το μυστηριώδες συμβάν ενός τρομακτικού σεισμού που ταρακούνησε ολόκληρη την Ελλάδα χωρίς να προξενήσει ανθρώπινα θύματα και με ελάχιστα, σχετικώς καταστροφικές ζημιές!

Το γεγονός αυτό καθ' εαυτό, άξιο είναι να δημιουργήσει αισθήματα ανακούφισης και ευγνωμοσύνης προς τον Διοικούντα τα σύμπαντα Πανάγαθο Θεό και να παρακινήσει την νοημοσύνη μας να λειτουργήσει κάπως διαφορετικά από τα φλύαρα και εριστικά τηλεοπτικά παράθυρα.

Αλλιώς θα ήταν, ίσως, ο σημερινός κόσμος, εάν την λήξη του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου και την έναρξη της περιόδου της «ειρήνης» δεν προξενούσαν οι ρίψεις των δύο καταστροφικών και φονικοτάτων ατομικών βομβών στη Χιροσίμα και στο Ναγκασάκι.

Δεν θα μπορούσε άραγε όλη αυτή η καταστροφή και ο πυρηνικός θάνατος να αποφευχθεί, εάν τα απόλυτα αυτά πολεμικά όπλα επιδεικνύοντο σε έρημα νησιά του Ωκεανού, ώστε να επιφέρουν το αυτό αποτέλεσμα, νουθετώντας τους σκληρούς αντιπάλους σε κατάπαυση του πυρός;

Αυτό τον «πειραματισμό» μοιάζει να έκανε Κάποιος Άλλος που συμπονάει την πίκρα του ανθρώπινου θανάτου και την καταστροφή, ταρακουνώντας με τον υποθαλάσσιο φοβερό σεισμό της 8ης Ιανουαρίου όλη την Ελλάδα, χωρίς ένα θύμα, μόνο και μόνο αρκούμενος να δείξει πόσο ανήτος είναι ο ενθουσιασμός κάποιων, για την απορθοδοξοποίηση μιας χώρας που κατόρθωσε να επιβιώσει ηρωικά χάρις στο σημείον του Σταυρού που προσκυνούσε επί αιώνες!

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Λόγοι και έρτα Των Τριών Μείστων Φωστήρων

Οι τρεις μέγιστοι φωστήρες της Τρισηλίου Θεότητος, αντανακλούν πάντοτε το άκτιστο Φώς της Αγίας Τριάδος και φωτίζουν την κάθε πτυχή της ζωής μας, δίνοντάς μας ο μεν Γρηγόριος την ύψιστη και διαυγή Θεολογία, που θεμελιώνει την Ορθόδοξη πίστη μας, ο δε Βασίλειος την εις βάθος σοφία και γνώση περί του Θεού και του κόσμου, που οδηγεί στο αληθές βίωμα, ο δε Ιερός Χρυσόστομος την εις πλάτος κοινωνία αγάπης των ανθρώπων μεταξύ τους που αποτελεί Βασιλεία Θεού επί της γης.

Παραθέτουμε τρία χαρακτηριστικά κείμενα των τριών αυτών αγίων πατέρων που αντανακλούν την παραπάνω θεώρηση:

ΑΓ. Ιωάννου Του Χρυσόστομου
από Την Ομιλία ΠΗ' (88)
(Ιωαν. 21, 15 - 24)

«Όταν λοιπόν ετελείωσε το πρόγευμα, λέγει ο Ιησούς εις τον Σίμωνα Πέτρον. Σίμων υιέ του Ιωνά, με αγαπάς περισσότερο από αυτούς; Λέγει εις αυτόν, ναι, Κύριε, συ γνωρίζεις ότι σε αγαπώ».

Πολλά μεν είναι και άλλα εκείνα που ημπορούν να μας δώσουν παρησίαν προς τον Θεόν, και να μας καταστήσουν λαμπρούς και διακεκριμένους. Εκείνο όμως που κατ' εξοχήν περισσότερο απ' όλα μας παρέχει την ουράνιον εύνοιαν είναι η φροντίς διά τον πλησίον, πράγμα βέβαια που και ο Χριστός απαιτεί από τον Πέτρον. Όταν δηλαδή ετελείωσαν το πρόγευμα αυτοί «λέγει ο Ιησούς εις τον Σίμωνα Πέτρον. Σίμων υιέ του Ιωνά, με αγαπάς περισσότερο από αυτούς; Λέγει εις αυτόν. Ναι Κύριε, συ γνωρίζεις ότι σε αγαπώ. Λέγει εις

(Συνέχεια στη σελ. 2)

ΟΙ ΚΟΤΕΣ ΑΝΤΕΠΙΤΙΘΕΝΤΑΙ

Με πολύ μεγάλη υπευθυνότητα, όπως φαίνεται, αντιμετωπίζεται το θέμα των «γριπιασμένων» πουλερικών, αφού όλα τα τηλεοπτικά κανάλια -και περισσότερο τα κρατικά- απασχολούνται σχολαστικά με το θέμα και μας ενημερώνουν λεπτομερώς για τους κινδύνους που διατρέχει η ανθρωπότητα, αν ο ιός μεταλλαχθεί και μεταδίδεται από άνθρωπου εις άνθρωπο, βρίσκοντας μας απροετίμαστους για μια τέτοια επιθετική δραστηριότητα.

Βέβαια ο συναγερμός εναντίον αυτού του κινδύνου είχε ηχήσει ένα μήνα προ των χριστουγεννιάτικων εορτών, πλην όμως, όπως φαίνεται, είχε υπογραφεί προσωρινώς ανακωχή μεταξύ των αντιπάλων δυνάμεων και τα δύστιχα πουλερικά είχαν αποφύγει την αθρόα σφαγή εξυπηρετώντας μόνο φυσιολογικά τα εορταστικά τραπέζια.

Χωρίς υπερβολή η υπευθυνότητα των αρμοδίων λειτούργησε και πάλι παραμερίζοντας με άνεση τον φοβερό κίνδυνο της «πανδημίας» που είχε ταράξει τον κόσμο, επαναφέροντας στις κατσαρόλες και στους φούρνους των νοικοκυριών τα παραδοσιακά εδέσματα.

Οι φόβοι μας μέσα στην εορταστική

ατμόσφαιρα, με τα κάλαντα, τους κουραμπιέδες και τα μελομακάρονα, διασκεδάστηκαν και ξαναβρήκαμε το καταναλωτικό μας κέφι για να ανταποκριθούμε με το πενιχρό μας βάλαντιο στην οικονομία της χώρας μας.

Τα πάντα εν σοφία και με υπευθυνότητα εξελίχθηκαν.

Ούτε ύποπτα περιστατικά γρίπης πουλερικών αναφέρθηκαν όλο αυτό το διάστημα, του ενός ή δύο μηνών, ούτε θάνατοι στην «Ανατολία» ή στην Περσία, και τα δείγματα της γαλοπούλας, που ταξίδεψαν από τις Οινούσσες στην Αγγλία για εξετάσεις... χάθηκαν και όλα πήγαν κατ' ευχήν.

(Συνέχεια στη σελ. 4)

ΚΩΔΙΚΕΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Εαν -παρ' ελπίδα- πραγματοποιηθούν οι επαπειλούμενες αλλαγές, που αφορούν στην απορθοδοξοποίησή μας και κατοχυρωθούν συνταγματικά, με κανένα τρόπο δε θα λείψουν οι θέλοντες να παραμείνουν πιστοί στην Ορθοδοξία. Θα δείξει μια εικόνα η Ελλάδα σαν κι αυτή που έδειξε κατά το κομμουνιστικό καθεστώς η Ρωσία. Θα πάψει να αριθμεί ένα πλήθος αστοχριστιανών και θα περιοριστεί σ' ένα σύνολο ανυποχώρητων αγίων. Σαν Εκκλησία πλέον ποιότητας και όχι ποσότητας.

Σείσθηκε λοιπόν η γη την δεδομένη ώρα, κατά την ταπεινή μας γνώμη, από την Ελεήμονα Χείρα όχι για να φονεύσει, όχι για να καταστρέψει, όχι για να φοβίσει, όχι για να απειλήσει, αλλά για να επισημάνει την σοβαρότητα της ώρας κατά την οποία κυφορούνται ασύμφοροι σχεδιασμοί, που όμοιοί τους δεν έχουν ξαναγίνει σ' αυτή την χώρα!

Εναπόκειται στους Έλληνες και Ορθοδόξους Χριστιανούς και όσους διατηρούν τη διακριτική ικανότητά τους λειτουργούσα, και δεν βλέπουν όλων των ειδών τις πολιτικές αποφάσεις ασυγκίνητοι, με το ίδιο αδιάφορο βλέμμα. Διότι οι σεισμοί οι αθόρυβοι και Πνευματικοί, που συμβολίζει και υπαινίσσεται ο σεισμός της 8ης Ιανουαρίου είναι, δυστυχώς, κατά πολύ οδυνηρότεροι από τους φονικούς και καταστρεπτικούς.

Στο παρελθόν προτιμήθηκε να υποδουλωθεί η Ελλάδα υπό την αιμοσταγή ρομφαία των Οθωμανών παρά να γλυτώσει τη σφαγή σωζόμενη, από τους γαμπούς όνυχες του παπισμού.

Οι πνευματικές και ηθικές πτώσεις είναι πολύ βαρύτερες και δυσκολοθεράπευτες από τις σωματικές και διαφέρουν όσο ο αιώνιος από τον πρόσκαιρο θάνατο.

Πέρα όμως από αυτά που κάποιιοι σκοπεύουν να πραγματοποιήσουν, για να δουν ταπεινωμένη την Ορθοδοξία, πέρα από το ότι δεν έχει πάψει ποτέ να υποβλέπεται η Ελλάδα από τους Παπισμούς, Προτεσταντισμούς, Εβραϊσμούς, νεοεποχισμούς κ.τ.λ., η αισιόδοξη, η πάντα αίθρια και φωτεινή πραγματικότητα θα παραμείνει αναλλοίωτη για τους επιθυμούντας την Ζωήν. Διότι εις τους αιώνας πάντα Χριστός ο αυτός. Αθάνατος και τα πάντα δυνάμενος. Σταυρούμενος Ανίσταται και σταυρωμένης της Εκκλησίας Του, τι άλλο θα ακολουθήσει παρά η Ανάστασή της, για να ανανεώσει εις τον κόσμο την δύναμη της Αγάπης, της δημιουργικότητας, αδελφικότητας και να απωθήσει στη λήθη τα νεκρά σχήματα της κακότητας που ταλαιπωρούν το ανθρώπινο γένος.

«Δεύτε πρός με πάντες οί κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς» (Ματθ. ια' 28).

Αυτός ο λόγος του Ευαγγελίου δεν θ' αργήσει να συγκινήσει την ανθρωπό-

Ο καπνός που μας θολώνει ίσως κάτι κουκουλώνει

Τελείωσε η ανακαωγή κι η μάχη ξαναρχίζει, γενναίοι ξεσπαθώσατε κίνδυνος τριγυρίζει.

Θάνατος στα πουλερικά να εξολοθρευτούνε, κατακραυγή από παντού να μην τα λυπηθούμε.

Ανθρώπους ξεπαστρεύουμε σαν υποψιαστούμε πως κάτι μαγειρεύουνε χωρίς να μας ρωτούνε.

Θα λυπηθούμε τα πουλιά; Θα στενοχωρηθούμε; Και θα διακινδυνεύσουμε κι εμείς να μολυνθούμε;

Άλλο οι παρακατιανοί τρίτης κατηγορίας που τις χωματερές της γης έχουν για κατοικία.

Δεν είναι δυνατόν κι εμείς μ' αυτούς να μπερδευτούμε, μέτρα αυστηρά λαμβάνουμε για να μην προσβληθούμε.

Φόβος υπάρχει σοβαρός μεγάλης πανδημίας κι ακόμη σοβαρότερος οι βόμβες της Περσίας.

ο Παράλογος

Ας νοιώσουμε λίγο, τι γίνεται γύρω μας

Πάνω στην ώρα που καταπτοημένο το λαϊκό βαλάντιο από τον «κίνδυνο» των γριπιασμένων πουλερικών, εστρέφετο προς τα επίσης χαμηλού κόστους χοιρινά, μην αντέχοντας για ακριβότερες δαπάνες, από τα Μ.Μ.Ε. ακούστηκε καινούργιο «τρομοκρατικό» μήνυμα με θέμα τα χοιρινά! «382 κτηνοτροφικές μονάδες βρίσκονται σε καραντίνα στην Ολλανδία, Βέλγιο, Γερμανία, επειδή στις ζωοτροφές που χρησιμοποιούσαν ευρέθη υψηλό ποσοστό διοξίνης»!

Παρόλο ότι αυτές οι πληροφορίες δεν στερούνται μικρής ή μεγαλύτερης δόσης αληθείας, με τον μεγεθυντικό φακό που διατυπώνονται και την κατάλληλη ώρα που διαδίδονται, προδίδουν... παράξενες αντικοινωνικές διαθέσεις.

«Ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου»...

τητα, έτσι αλματωδώς που βαδίζει η διάλυσή της, αρκεί να υπάρξουν κάποιοι που θα τον ενσαρκώνουν σαν υποδείγματα ανανεωμένης ζωής.

Γ. Σ. Γκεζερλής

Λόδοι και έρτα Των Τριών Μελίστων Φωσφίρων

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

αυτόν. Βόσκε τα πρόβατά μου». Και διατί άραγε παραβλέψας τους άλλους, συνομιλεί με αυτόν και δι' αυτά τα πράγματα; Ήτο ξεχωριστός μεταξύ των Αποστόλων και το στόμα των μαθητών και κορυφαίος του χορού. Δια τούτο και ο Παύλος ανέβη τότε εις τα Ιεροσόλυμα δια να εκθέσει τα γεγονότα εις αυτόν παρά εις τους άλλους. Συγχρόνως δε δεικνύων εις τον Πέτρον ότι πρέπει να έχει θάρρος εις το εξής, αφού η άρνησις του απεκατεστάθη, επιπτεύεται εις αυτόν την προστασία των αδελφών. Και την μεν άρνησιν δεν την αναφέρει, ούτε κατηγορεί το γεγονός, λέγει δε, εάν με αγαπάς, γίνε προστάτης των αδελφών, και την θερμήν αγάπην που έδειχνες με κάθε τρόπον, και δια την οποίαν έννοιωθες αγαλλίασιν, τώρα δείξε την, και την ψυχήν, που έλεγες ότι θα θυσιάσεις προς χάριν μου, αυτήν δώσε την υπέρ των ιδικών μου προβάτων.

Αφού λοιπόν, ερωτηθείς μίαν και δευτέραν φοράν, επεκαλέσθη ως μάρτυρα αυτόν που εγνώριζε τα απόρρητα της καρδιάς, εις την συνέχειαν ερωτήθη και τρίτην φοράν και συνεταράχθη, πάλιν φοβούμενος τα προηγούμενα (καθ' όσον τότε επιμένων εις την γνώμην του, απεδεικνύεται εις την συνέχειαν μη ικανός να την πραγματοποιήσει), διά τούτο πάλιν καταφεύγει εις αυτόν, διότι οι λόγοι του, «Σύ τα γνωρίζεις όλα», σημαίνουν «τα παρόντα και τα μέλλοντα».

Βλέπεις πως έγινε καλύτερος και σωφρονέστερος, χωρίς πλέον να αυθαδιάζει και να αντιλέγει; Διότι δια τούτο εταράχθη, «μήπως εγώ μεν νομίζω ότι σε αγαπώ, αλλά δεν σε αγαπώ, όπως και προηγουμένως ενόμιζα πολλά πράγματα και επέμενον εις την γνώμην μου, αλλ' απεδεικνύετο ότι δεν μπορούσα να τα πραγματοποιήσω». Διά τρίτην φοράν τον ερωτά και διά τρίτην φοράν διατάσσει τα ίδια, δεικνύων πόσην σημασίαν δίδει εις την προστασία των προβάτων και ότι αυτό προ πάντων είναι δείγμα της αγάπης εις Αυτόν.

(Ι. Χρυσοστόμου Έργα, τομ. 14, Πατερικά εκδόσεις «Γρηγόριος ο Παλαμάς», σ. 741 κ.εξ.).

Μεγάλου Βασιλείου Εις Τον ΛΓ' (33) Φαλμόν

«Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέϊνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττώθησονται παντὸς ἀγαθοῦ». Ο λόγος αυτός ας μας οικοδομεί και εις την περιφρόνησιν του υλικού πλούτου, διότι μας διδάσκει την αβεβαιότητα της αφθονίας των χρημάτων. Διότι ο πλούτος ευκόλως μεταβάλλεται και σαν κύμα μεταφέρεται από την βίαν των ανέμων άλλοτε προς το ένα μέρος και άλλοτε προς το άλλο. Ίσως δε ονομάζει

(Συνέχεια στη σελ. 3)

Η πρόσφατη επίσκεψη του χιονιά

Ωραίο το παραμυθένιο θέαμα της φύσης, όταν αποφασίζει να μας θυμίσει την παραδείσια όψη του κόσμου κατά τον τρόπο που εμείς μπορούμε να νιώσουμε, λευκαίνοντας και εξαγνίζοντας τα πάντα.

Πλην όμως εφέτος ο χιονιάς μας ήλθε κάπως επιθετικός. Σκληρός και ανελέητος με προτεταμένη την ψυχρότητά του και ακολουθούμενος από θανατηφόρες φήμες που σκοτεινίαζαν το πέραςμά του. Δεν ήταν εκείνο το χειμερινό ξέσπασμα που υποδέχονταν άλλοτε με ικανοποίηση και χαρά οι άνθρωποι. Ξαν να είχε εφέτος μια δόση εχθρικότητας που του δάνεισαν τα άλλα φυσικά φαινόμενα. Καταρρακτώδεις βροχές, πλημμύρες, σεισμοί, τυφώνες κ.τ.λ., έχοντας συνάψει μαζί τους μια συμμαχία ενάντια στους παντοιοτρόπως μολύνοντες το φυσικό αλλά και το κοινωνικό περιβάλλον.

Όμως εμείς δεν θα σταθούμε σ' αυτές τις μουντές και μελαγχολικές εντυπώσεις και διαπιστώσεις, παρ' ότι θα μπορούσαν να βγουν χρήσιμα συμπεράσματα κι απ' αυτές. Θα αρκεστούμε να αναδημοσιεύσουμε όσα είχαμε πραγματευθεί σχετικά με το θέμα πριν τέσσερα χρόνια, στο υπ' αρ. 80 φυλλάδιό μας μηνός Ιανουαρίου 2002, μια και εκείνη τη χρονιά ήταν πιο ευχάριστες οι χειμερινές εκπλήξεις, προκαλώντας αισιόδοξους εντυπωσιασμούς.

«Εὐλογεῖτε χιόνες τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας»

Οι τρεις παίδες, Αζαρίας, Ανανίας και Μισαήλ εν τη καιομένη καμίνω ευρισκόμενοι δοξολογούν εν αγαλλιάσει τον Θεόν για την σωτηρία τους παρακινώντας όλα τα στοιχεία της φύσης να υμνήσουν, να ευλογήσουν και να υπερυψώσουν τον Δημιουργόν τους το καθένα με τον τρόπο του και μεταξύ αυτών και την χιόνα.

Η δοξολογία αυτή περιλαμβάνεται στην 8η Ωδή του Ψαλτηρίου και εκφράζει όλη την ευγνωμοσύνη των τριών πιστών πλασμάτων που ζητούν από ολόκληρη την φύση να φανερώσει στους ανθρώπους τα ουράνια μυστικά που γνωρίζει για τον Θεόν, υμνολογώντας Τον, ευλογώντας Τον και υπερυψώνοντάς Τον.

«Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα» (Ψαλ. 18,2), επίσης, «τὰ γὰρ ἄορατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασιν νοούμενα καθοράται, ἢ τε αἰδίου αὐτοῦ δύναμις καὶ θεϊότης» (Ρωμ. α' 20).

Δια μέσου των ποιημάτων μπορεί να διακρίνει ο άνθρωπος του Ποιητή την απερίγραπτη ομορφιά και αιώνια δύναμη. Και επειδή εδώ στα μεσογειακά μας κλίματα είμαστε εξοικειωμένοι μάλλον

Λόγοι και ἔργα Τῶν Τριῶν Μελίστων Φωστῆρων (Συνέχεια ἀπὸ τη σελ. 2)

πλούσιον τον Ισραήλ, οι οποίοι είχαν την υιοθεσίαν και την λατρείαν, οι οποίοι είχαν τας υποσχέσεις, από τους οποίους ήταν οι πατέρες. Αυτοί λοιπόν, επειδή ημάτησαν εις τον Κύριον, επτόχευσαν. Αντί εκείνων δε εκείνοι που εξήτησαν τον Κύριον δεν θα στερηθούν κανενός αγαθού. Να δε πως επτόχευσαν και επείνασαν. Επειδή εφό-

με τις χάρες και τις ομορφιές των τοπικών μας κλιματολογικών χαρακτηρισμάτων, τον καταγάλανο ουρανό, τον λαμπερό μας ήλιο, και δεν εντυπωσιαζόμαστε πολύ απ' αυτά, όπως οι ξένοι επισκέπτες, συγκινούμαστε ιδιαίτερα από την σπάνια επίσκεψη, εδώ στην Αττική τουλάχιστον, της χιόνος το παραδείσιο φαινόμενο.

Πως να περιγράψει ο άνθρωπος το ξένο προς την πεζή καθημερινότητα αυτό όραμα του μελλοντικού εκείνου κόσμου της κατάπαυσης, που διηγείται το άπειρο πλήθος των νιφάδων, καθώς αθόρυβα αποτίθενται πάνω στη γη, για να στολίσουν το κάθε τι με της αγνότητας το χρώμα.

Τίποτα δεν περιφρονεί η επίσκεψή τους, όμως τα πλέον ταπεινά είναι εκείνα που μεταμορφώνουν με παραδείσια όψη, ενός άλλου κόσμου αντικείμενα, υπαρκτού κι αληθινού. Ενός άλλου κόσμου που θα οικοδομηθεί μέσα σε λίγες ώρες και γρήγορα πάλι θα διαλυθεί, αφυπνίζοντας όμως μέσα στη συνειδησή μας μια πνευματική εντύπωση με του μέλλοντος αιώνας τη χάρη.

Σπιτάκια ταπεινά στολίζονται σαν αιώνιες κατοικίες, ενώ μέγαρο και τιμεντένιες μεγαλοοικοδομές μάταια αγωνίζονται να ενταχθούν στο παραμυθένιο λευκό περιβάλλον. Κάθε φυσική αιχμή торνεύεται, λευκαίνεται, καμπυλώνεται από τον καλλιτέχνη αυτό της φύσης, όπως η αγάπη κάθε αιχμή της κακίας και αδικίας εξαφανίζει, κάθε δε σουβλερό αγκάθι του πόνου και της ανάγκης εξομαλύνει.

Χρειαζόμαστε άραγε πολλή σοφία, για να νιώσουμε τα μηνύματα που μας δίνει το σπάνιο αυτό για την περιοχή μας φυσικό φαινόμενο, πέρα από το ότι κοινωνικοποιεί και συνδέει τα πάντα αδελφικά μες τα λευκά στολισμένα;

Βεβαίως η φύση μετά την πτώση του ανθρώπου διατηρεί ακόμα προς παιδαγωγία μας και τις εχθρικές της διαθέσεις απέναντί μας. Όμως είναι φανερό ότι παρ' όλες μας τις ταλαιπωρίες και το ψύχος που είναι επακόλουθα αυτής της φυσικής χάρης, οι άνθρωποι όλοι την αγαπάμε, γιατί όλοι αγαπάμε τον παράδεισο που εικονίζει.

Απομένει όλοι να κάνουν κάτι, για να τον αποκτήσουμε, γιατί όλους μας προσκαλεί η ομορφιά του να τον γευτούμε αιώνια.

νευσαν τον άρτον της ζωής, ήλθεν εις αυτούς η πείνα του άρτου, και επειδή εσκέφθησαν πονηρά διά την πηγὴν του ζωντανού ύδατος, ήλθεν εις αυτούς η δίψα και προσετέθη εις αυτούς η τιμωρία της δίψης· πείνα δε όχι υλικού άρτου ούτε δίψα ύδατος, αλλά «*ἡμιός τοῦ ἀκοῦσαι λόγον Κυρίου*». Επτόχευσαν λοιπόν και επείνασαν. Όσοι όμως από τους εθνικούς έμαθαν να ζητούν τον Κύριον δεν θα στερηθούν κανενός αγαθού. Το τελευταίον αγαθόν είναι αυτός ο Θεός· τον οποίον δεν θα στερηθούν όλοι που τον ζητούν με πόθον. Μη λοιπόν κανείς αμόρφωτος που δεν διακρίνει μεταξύ της εννοίας του αγαθού και του κακού, μου ονομάζει αγαθόν εκείνο που έχει πρόσκαιρον απόλαυσιν και εξαφανίζεται μαζί με την φθοράν του σώματος. Εκείνου που κατεβάζει εις την τάξιν του αγαθού τον υλικόν πλούτον και τα σωματικά προτερήματα, αποδίδει το όνομά το σεμνόν και που αρμόζει εις μόνον τον Θεόν εις πράγματα ευτελή και ανάξια λόγου και συγχρόνως θα περιπέση εις δυσχερεστάτην αντίθεσιν. Διότι ή θα είπη ότι οι απότολοι, επειδή δεν εξήτησαν τον Κύριον, δεν επέτυχαν τα υλικά αγαθά· ή εάν ζητούν και δεν επιτυγχάνουν αυτών των αγαθών, θα κατηγορήση αυτήν την γραφήν που λέγει ότι οι εκζητούντες τον Κύριον δεν θα στερηθούν κανενός αγαθού. Αλλά οι άγιοι και εξητούσαν με πόθον τον Κύριον και δεν εστερούντο της κατανοήσεως αυτού που ζητούσαν, ούτε εστερήθησαν των αγαθών που ευρίσκονται εις την αιωνίαν άναπαυσιν. Περί εκείνων κυρίως θα ηδύνατο να λεχθή το «παντός αγαθού». Αι υλικά απολαύσεις έχουν τον πόνον περισσότερο από την ευχαρίστησιν· οι γάμοι έχουν τας ατεκνίας, τας χηρείας, τους θανάτους· αι γεωργικά καλλιέργειαι την ακαρπίαν· το εμπόριον τα νανάγια· τα πλούτη τας επιβουλάς· αι τρυφαί, οι χορτασμοί και αι αδιάκοποι απολαύσεις την ποικιλίαν των ασθενειών, και τα παντός είδους πάθη. Ο Παύλος λοιπόν και εξητούσε τον Κύριον και τίποτε από τα αγαθά δεν του έλειψε. Και όμως ποιος δεν θα ηδύνατο να αποριθμώσει τας ενοχλήσεις του σώματος με τας οποίας ζούσε εις όλην του την ζωήν; Τρεις φορές εραβδίσθη, μία ελιθάσθη, τρεις εναυάγησεν, ένα ημερονύκτιον ήταν ναυαγός εις την θάλασσαν, πολλές φορές επεζοπώρησεν, έμεινε νηστικός και διψασμένος, πολλές φορές ενήστευσεν, εκοπίασε και εμόχθησεν, ευρέθη πολλές φορές εις ανάγκας. Αφού μέχρι της τελευταίας ώρας ο άνθρωπος και επεινούσε και εδιωγούσε και έμεινε γυμνός και ερραπίζετο, πως δεν εστερείτο των υλικών αγαθών; Ανέβασε λοιπόν την σκέψιν σου εις το όντως αγαθόν, ώστε να γνωρίσεις καλώς την αρμονίαν της Γραφής και εσύ να μη νικηθής από την αμφιβολίαν αυτής της έννοιας.

(*Μ. Βασιλείου Έργα, τομ. 5, Πατερικά εκδόσεις «Γρηγόριος ο Παλαμάς», σ. 225 κ.εξ. (Συνέχεια στη σελ. 4)*)

Λόγοι και έρτα των Τριών Μεισίτων Φωσίωνων

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

Γρηγόριου Του Θεολόγου Λόγος Β', περί Πνεύματος Αγίου

Ο Θεός αποκαλύπτει σταδιακά

Το ενδιαφέρον, ιδιαίτερα των μορφωμένων, έγινε πιο έντονο. Μαθημένοι γενικά στην προσκόλληση, στο γράμμα της γραφής, είχανε καταντήσει σαν τους ιουδαίους. Αυτοί λατρεύανε το γράμμα κι ούτε καν υποπεύονταν το πνεύμα της Γραφής. Τώρα ο Γρηγόριος δοκιμάζει να τους ανοίξει τα μάτια, να δούνε καθαρά την πορεία της θείας οικονομίας και ιδιαίτερα τη δράση του αγίου Πνεύματος:

-Δύο ριζικές αλλαγές γίνανε στον κόσμο. Έπειτα ήρθε και τρίτη. Όλες μοιάζονε με σεισμούς που ταρακούνησαν και μεταμόρφωσαν τον κόσμο. Φυσικά, του θεού και οι τρεις. Ποιες είναι; Οι δύο Διαθήκες και η δράση του Αγίου Πνεύματος από την Πεντηκοστή και μετά. Γιατί τις λέω αλλαγές, «μεταθέσεις» και «σεισμούς»; Διότι στην πρώτη, διδάχθηκε ο κόσμος για τον ένα Θεό κι έτσι άφησε τα είδωλα, Δηλαδή με την Παλαιά Διαθήκη αφαιρούνται τα είδωλα, οι ειδωλολάτρες γίνανε ιουδαίοι, λατρέψανε τον αληθινό Θεό. Κρατήσανε όμως τις θυσίες ζώων. Στη δεύτερη, ενανθρώπησε ο Κύριος, δίδαξε για τον εαυτό του και υποσχέθηκε να στείλει το άγιο Πνεύμα. Αυτά γίνανε στην Καινή Διαθήκη, που με τη σειρά της αφαίρεσε κάτι, κατάργησε τις θυσίες της Παλαιάς Διαθήκης. Τώρα πια το στάδιο της θείας οικονομίας είναι τέλειο. Ό,τι έδωσε ο Κύριος με την Καινή Διαθήκη είναι οριστικό και αμετάβλητο. Αυτό που θα έρθει μετά με τη δράση του αγίου Πνεύματος, δε θα 'χει αφαιρέσει κάπου στοιχείου από την Καινή Διαθήκη, ούτε θα είναι αλήθεια νέα, άγνωστη και αντίθετη στην αποκάλυψη του Κυρίου. Στους δύο, λοιπόν, σεισμούς είχαμε και αφαιρέσεις, καταργήσεις. Η Παλαιά Διαθήκη δηλαδή κατάργησε τα είδωλα και η Καινή Διαθήκη κατάργησε τις θυσίες ζώων.

Οι πιο θερμόαιμοι δεν είχανε υπομονή και είπανε φωναχτά τις απορίες τους:

-Γιατί ο Θεός δεν έκανε την αλλαγή μια και καλή; Κι αφού με την Πεντηκοστή δεν έχουμε αφαιρέσεις και καταργήσεις, τι έχουμε;

Από το σημείο τούτο γινότανε ακόμη πιο δύσκολη η θεολογία. Ο Γρηγόριος, παρά τους δισταγμούς του, προχώρησε. Άλλοι θα καταλάβαιναν κι άλλοι όχι. Αυτός έπρεπε να δώσει λόγο, να κοινοποιήσει τη γνώση που έλαβε από το άγιο Πνεύμα:

-Έχουμε από το Θεό την τακτική αυτή, δηλαδή τη σταδιακή αποκάλυψη και φανέρωση της αλήθειας, γιατί ο άνθρωπος είναι και αδύνατος και ελεύθερος. Με μιας δεν θα μπορούσε να τα καταλάβει και να τ' αφομοιώσει όλα.

ΟΙ ΚΟΤΕΣ ΑΝΤΕΠΙΤΙΘΕΝΤΑΙ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Τώρα, με την επάνοδο μετά τις εορτές στην καθημερινότητα, επανήλθαμε στο πρόβλημά μας! Ο κίνδυνος της πανδημίας πάλι παγερός ενόψει! Εφ' όσον ο ιός καταφέρει να μεταλλαχθεί και να μεταδίδεται η ασθένεια από άνθρωπο σε άνθρωπο!

Φρίκη και θάνατος σ' όλη την οικουμένη!

Σε τέτοια ενδεχόμενα μας οδηγεί η λογική των αρμοδίων, ανοίγοντας πάλι την κερκόπορτα της φοβερής μέριμνας, με τις ατέλειωτες απολυμάνσεις, σχολαστικές φροντίδες με γάντια και μικροβιολογικές τσιμπίδες!

Ε, αρκετά πια! Ας βγάλουμε κάποιους τις μάσκες, γιατί τους γνωρίσαμε.

Μια με τις τρελές αγελάδες, τα κοτόπουλα με τις διοξίνες, τα φυτοφάρμακα των θερμοκηπίων, οι παγετώνες που λιώνουν, τα μεταλλαγμένα τρόφιμα, τα τσερνομπίλια, τα γριπασμένα κοτόπουλα, τα μολυσμένα στρώματα που στερούν τον αναπνευστικό ύπνο από τον κουρασμένο, τον ταλαιπωρημένο εργαζόμενο, που τελικά σ' αυτόν πάει

Θα πάθαινε πνευματικό κορεσμό, θα βαρυστομάχιαζε. Δε θ' αφομοίωνε, δηλαδή, δε θα συνειδητοποιούσε την αποκαλυπτική αλήθεια. Και ως ελεύθερος πάλι, χρειαζότανε χρόνο, προετοιμασία για να δεχτεί ελεύθερα, με τη θέλησή του, όσα του αποκαλύπτονταν σταδιακά. Ο Θεός δεν εξαναγκάζει.

Έπρεπε όμως να τους εξηγήσει και τη διαδικασία, που ακολουθείται από την Πεντηκοστή και μετά: Προσπάθησε όσο γίνεται ν' απλουστεύσει:

-Είπαμε, ότι στην Παλαιά και την Καινή Διαθήκη έχουμε αφαιρέσεις, καταργήσεις. Εδώ αντίθετα, έχουμε «προσθήκες». Από την Πεντηκοστή και μετά η σταδιακή πορεία της θείας οικονομίας προχωρεί με προσθήκες, όχι πλέον αφαιρέσεις. Διότι όσα έχουμε στην Καινή είναι γνήσια και οριστικά. Και για να καταλάβετε την τακτική των προσθηκών, σας επισημαίνω τούτο: Στην Παλαιά Διαθήκη ο Θεός Πατέρας αποκάλυφθηκε με σαφήνεια, «φανέρως», ενώ ο Υιός αμυδρά, ελάχιστα. Η Καινή φανέρωσε τον Υιό και μόνο «υπέδειξε» τη θεότητα του Πνεύματος. Τώρα όμως το Πνεύμα, που πλέον ενεργεί σε μας, δηλαδή στην Εκκλησία, φανερώνει σαφέστατα ό,τι για το ίδιο το Πνεύμα λέχθηκε στην Καινή, χωρίς ν' αλλάξει κάτι από αυτά που λεχθήκανε και. Βλέπετε πως το φως της αγίας Τριάδας καταυγάζει την ανθρωπότητα σταδιακά; Με τις προσθήκες έχουμε «προόδους» και «προκοπή» στη θεία δόξα. Αυτό ισχύει και για τους μαθητές του Κυρίου. Σταδιακά δεχτήκανε το φωτισμό και προοδευτικά καταλάβανε την αλήθεια.

(Στ. Γ. Παπαδόπουλου, «Ο πληγωμένος αετός (Γρηγόριος ο Θεολόγος)», εκδ. Αποστ. Διακονία, σελ. 219 κ.εξ.).

να βρει λίγο καταφύγιο.

Το αδιέξοδο αυτό δημιουργεί σε πολλούς ένα πλέγμα κινδυνολογίας και τρόμου που εκχέεται χωρίς διάκριση και «απολαυστικά» από τα Μ.Μ.Ε. επάνω στην λαϊκή μας αδυναμία, και με τις υποκριτικές συστάσεις, να μην πανικοβαλλόμαστε!

Μήπως το νέο ψυχοτρομοκρατικό αυτό, εκούσιο ή ακούσιο, δικαιολογημένο ή αδικαιολόγητο, ΣΠΟΡ των Μ.Μ.Ε. θα πρέπει να διερευνηθεί από τους επίκαιρους αντιτρομοκρατικούς νόμους, όπως γίνεται σε κάθε άλλη ύποπτη περίπτωση;

Ορισμένοι από τους καταγγελλόμενους και επισημαινόμενους κινδύνους έχουν κάποια βάση ή ίχνος λογικής.

Το καταχθόνιο σκόπιμο στην προκειμένη περίπτωση είναι η τερατωδώς διογκούμενη κινδυνολογική πληροφόρηση που ασκείται είτε για να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη και να καλυφθούν ανθρώπινα έργα που ταυτόχρονα σχεδιάζονται ή πράττονται, είτε να δοκιμάσουν τα Μ.Μ.Ε. την δύναμή τους, αλαζονικά, πάνω στην λαϊκή αδυναμία. Και το ευστοχότερο γενικό συμπέρασμα είναι να σκύψουμε οι πάντες καταπονημένοι το κεφάλι διερχομένου μεγαλοπρεπώς του οδοστρωτήρα της παγκοσμιοποίησης!

Όλες οι παραπάνω διογκούμενες «μικροβιολογικές» ανησυχίες μας για τη νόσο των πουλερικών προστιθέμενες στην γενικότερη παγκόσμια θλιβερή εικόνα, κανένα μας δεν παρακινούν να πλένει τα λάστιχα του αυτοκινήτου από το αίμα, βλέποντας πόσο σχολαστικά απολυμαίνονται τα τετράτροχα από τη δημοσία μέριμνα...

Ω, της υποκρισίας μας το απύθμενο τρόπαιο.

Καθόλου δεν μας συγκινούν τα τραγικά διαδραματιζόμενα γύρω μας ή και στον εαυτό μας οδυνηρά πλήγματα, όπως οι θρασύτατες αδικίες, τα ασύστολα ψεύδη, η στυγερή εκμετάλλευση των εργαζομένων, η απόγνωση των ανέργων, η φτώχεια, το πρόβλημα των ναρκωτικών, ο τριτοκοσμικός ανελέητος θάνατος και των θυμάτων των αλαζονικών σιδηρόφρακτων μηχανών των οποίων ψύχραιμα ή αδιάφορα οι περισσότεροι έχουμε γίνει μάρτυρες στο τώρα, στο σήμερα, στο παρόν ασυγκίνητοι και αδιάφοροι.

Από που κι ως που δικαιούμεθα να ταρακουνάει και να πανικοβάλλει την ευαισθησία μας το ενδεχόμενο και μιας πιθανολογούμενης ανάπτυξης μικροβίων;

Εμείς που δεν φοβηθήκαμε το γεγονός της ταχείας εξάπλωσης της διαφθοράς και της ανηθικότητας, πού καταντήσαμε τώρα να τρομοκρατούμεθα από τις κότες;

Γ. Σ. Γ.

Υπεύθυνος ύλης φυλλαδίου

Γεώργιος Σ. Γκεζερλής

Διεύθ: Σκρά 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,

Τηλ: 210 6195766, vgezer@cc.uoa.gr

(Στείλτε μας το email σας, για να σας αποστείλλεται το φυλλάδιο σε ηλεκτρονική μορφή).